

Tuhoamisleirit

Tuhoamisleirit olivat natsi-Saksan aikaisia leirejä, joiden tarkoituksena oli tuhota esimerkiksi poliittisia vihollisia tai muita ali-ihmisiä kuten juutalaisia. Tuhoamisleirit ja keskitysleirit erosivat toisistaan siten, että keskistysleireihin suljettiin sosiaalisesti tai poliittisesti epämieluisat henkilöt, mutta heitä ei tapettu välittömästi.

Tuhoamisleirit olivat natsien lopullinen ratkaisu juutalaisista eroon pääsemiseksi. Ensimmäinen leiri rakennettiin Puolan itärajan lähelle Belzeceiin. Samalla, kun ensimmäistä leiriä pystytettiin, natsit kiersivät pitkin maata etsimässä uusia paikkoja tuhoamisleireille. Yhteensä leirejä oli holokaustin aikana lähes kymmenen, joista tunnetuin on Auschwitzin lähellä sijaitseva Birkenau.

Ennen tuhoamisleirien perustamista juutalaisia sekä muita epätoivottuja henkilöitä tapettiin lähinnä ampumalla, nuijimalla sekä kaasuttamalla. Leirit tekivät tappamisesta tehokasta massatoimintaa. Siksi natsit halusivat löytää myös tehokkaita keinoja tappamiseen. Näitä olivat muun muassa kaasukammiot. Niihin voitiin laittaa jopa 2000 ihmistä kerralla.

Tuhoamisleireissä kuoli vuosina 1941-1945 yli kuusi miljoonaa ihmistä. Tämä oli järkyttävä tapahtumasarja koko Euroopalle. Nykyään tuhoamisleirejä on nähtävänä esimerkiksi museoiden muodossa.

Kysymyksiä:

- 1) Olisitko itse mieluummin tappamassa leirien vankeja vai vankina tietäen kuolevasi pian?
- 2) Miksi tällainen toiminta sai jatkua useita vuosia? Miten natsit voivat perustella toimintansa oikeellisuutta. Kerro esimerkkejä.

Kati Rintala ja Mia Hintsanen